

תת"ע 4785/03/18 - מדינת ישראל נגד ארנון לוי

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 4785-03-18 מדינת ישראל נ' לוי
תיק חיצוני: 90510302665

בפני	כבוד השופט ארנון איתן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	ארנון לוי

החלטה

בפני בקשה לביטול גזר דין שניתן בהעדר הנאשם מיום 11.04.2018.

רקע:

- ביום 07.10.2017 עבר הנאשם עבירה של נהיגה במהירות מופרזת של 121 קמ"ש במקום 80 קמ"ש בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה, העבירה תועדה במצלמה של מדור א/3.
- ביום 11.04.18 נדון הנאשם בהעדרו לתשלום קנס בסך 1000 ₪, ופסילה על תנאי של חודש למשך שנה.
- ביום 12.04.2021 הגיש הנאשם בקשה לביטול גזר הדין. בבקשתו ציין כי הוא לא התייצב למשפט מאחר והזימון לא הגיע לידי. לטענתו הזימון למשפט נשלח לכתובתו הקודמת בעיר תל אביב באוקטובר 2017, בעוד הוא עבר לירושלים בחודש מרץ אותה שנה.
- בתגובה לבקשה טענה המאשימה, כי הזימון לדיון נשלח לכתובתו המעודכנת של הנאשם במשרד הפנים, בעת ביצוע העבירה. המאשימה צירפה מסמכים המעידים על כך שכתובתו המעודכנת של הנאשם בעת שליחת הזימון, היא הכתובת אליה נשלח הזימון לדיון. המאשימה ביקשה לדחות את הבקשה והפנתה לפסיקת בית המשפט העליון, הקובעת כי טעויות ברישום אינן עולות כדי "סיבה מוצדקת" לביטול פסק דין.

דין ומסקנות:

- בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי תשמ"ב-1982 בית המשפט רשאי לבטל פסק דין שניתן בהעדר הגנה "אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע

עיוות דין".

6. הנאשם לא העלה בבקשתו טענה הנוגעת בחשש לעיוות דין שעשוי להיגרם לו, אך אדגיש כי חשש שכזה אינו מתקיים אף ביחס לעבירות שתועדו על ידי מצלמת א/3, כך בהתאם לפסיקה המנחה. (ראו: עפ"ת (מחוזי י-ם) 46562-12-18 **ירון אטיאס נ' מדינת ישראל** (נבו 14.03.2019)).

7. בהתייחס לעילה הנוספת שעניינה "סיבה מוצדקת לאי התייצבות", הרי שעיון בפסיקה מלמד כי לאור חזקת המסירה הקבועה בסעיף 44א לתקנות הסדר הדין הפלילי, על מנת שטענה זו תתקבל, על הטוען אותה להוכיח בסבירות גבוהה, כי אכן ישנה "סיבה מצדקת" בגינה נעדר מהדיון.

8. באופן עקרוני ציון "לא ידוע במען" מהווה סתירה לחזקת המסירה, במצב כזה נטל ההוכחה עובר למאשימה להוכיח כי הנאשם אחראי לכך שלא קיבל את הזימון. (ראו: תת"ע 8207-11-17 **מדינת ישראל נ' חושיה עאהד** (נבו 04.07.2018), המ"ש 3714-05-15 **ראמז אבו עבסה נ' מדינת ישראל** (נבו 10.08.2015)).

9. עם זאת, לא כל טענה בדבר העדר מסירה תתקבל, גם אם סומן "לא ידוע במען". כך פסק בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (נבו 25.03.2018):

"כאשר דו"ח העבירה, ההזמנה לדיון, או כתב האישום נשלחים בדואר רשום לכתובתו של המבקש במשרד הפנים, לא תעמוד לו, ככלל, טענה לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות. זאת, גם אם עבר המבקש למקום מגורים אחר מבלי ששינה את כתובתו במשרד הפנים"

10. בעניין דומה קבע בית המשפט העליון כי:

"המבקש במודע לא שינה את כתובתו במשרד הפנים, על כן מוטלת עליו חובה כפולה ומכופלת לבדוק את הדואר אשר מגיע לכתובתו הרשומה במשרד הפנים, מי שלא עשה כן... יכול להלין רק על עצמו" (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (נבו 25.03.2018)).

11. במקרה דנן, הצביעה המאשימה על כך שהכתובת המעודכנת בעת ביצוע העבירה היא הכתובת אליה נשלח הזימון. בכך למעשה הוכיחה, כי מי שאחראי לכך שהזימון לא הגיע לידי-הינו הנאשם עצמו, שכן לא עדכן את פרטיו כפי שנדרש היה לעשות.

12. נוכח כל זאת, הבקשה נדחית.

13. **המזכירות תעביר העתק ההחלטה לצדדים.**

ניתנה היום, י"ד סיוון תשפ"א, 25 מאי 2021, בהעדר הצדדים.

